

(részletek)

1. A tisztulás

Kalciumhiányos kisgyerekek
 eszegetik a csirkeszart az udvaron
 apró törékeny ujjakkal
 csipegetik
 válogatják
 az összeaszott lóhere szálai közül
 a szárazabbat simábbat fehérebbet
 próbálnak
 mosolyogva
 visszakuporodni magzati pózba
 visszánöveszteni maguk köré
 a papírvékony tojáshéjat.

Hiába ráztam nem szakadt le a farka
 csak lógott az ujjaim közt fejjel lefelé
 rángatózott tátogott
 rózsaszín nyelve görcsösen
 visszapöndörödött torkába
 azt mondták leszakad
 leszakad a farka a kicsi gyíkcokskának
 a bagolytollak és galambtojások mellett

jól mutatott volna a skalpgyűjteményemben
 egy igazi gyíkfark is
 bár a preparálása még nem volt világos
 hogyan lehet megőrizni a gyík farkát
 hogy ne aszalódjon össze
 száradjon ki
 feketedjen meg
 de mindez végtére is mellékes
 mert hiába ráztam
 nem adta meg magát a gerinchúr
 csak rángatózott
 nézett rám tátott szájjal
 nincs gyíkfarkpreparátumom
 és hiányzik
 igen hiányzik a skalpgyűjteményemből
 a gyíknak is hiányozna
 ha feladta volna
 ha fark nélkül pottyant volna a fűbe
 de így csak nekem hiányzik
 a gyíkot végül elengedtem
 nem preparálhattam ki egy egész gyíkot
 azt mondták leszakad a farka
 a kicsi gyíkcokskának

*Tökéletes az,
amiből semmi sem hiányzik.*
(Szent Ambrus)

ott volt az ujjaim közt
lógott fejjel lefelé
de nem szakadt
ha nem sikerült volna elkapnom
a gyíkocskát
a farkánál fogva
nem is hiányozna most ennyire
egy apró zöld pikkelyes gerincdarab
a preparált skalpgyűjteményemből.

■

Ki ne sajnálna meg egy öszvért
a zuhogó esőben
egy csak úgy lett állatot
a legelő szélén
a vízelvezető csatorna mellett
ahol mindig sárgul a fű
barna szórén cseppekben megül a víz
különválnak égtől a föld
lassú unott rágásokkal
nyeli a szénát
fogai közt csikorog a homok

ki ne siratna meg egy öszvért
a zuhogó esőben
egy csak úgy megtörtént állatot
akinek mindegy
hogyan meddig engedi a póráz
és sosem próbálta még
elrágni a kötelet
ki ne temetne el egy öszvért
a zuhogó esőben
mondana egy imát
gázoktól szétrepedt hasa
szétnyúló bordái fölött
üres szemében
különválnak ég és föld
és eltűnik a meszesgödörben
mint egy csak úgy lett dög

■

Tóbiás Krisztián (Csóka, 1978): költő, műfordító. A Tempe-
völgy folyóirat főszerkesztője. A Sava Babić műfordítói díj
alapító tagja. Önálló kötetei: *ver/sec* (zEtna, 2006), *vasjani*
(zEtna, 2008.), *Túliratok* (zEtna, 2012).